

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

CROITOR Valeriu XXXXX *născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.04.2021 – 14.07.2021;

Instanța de apel: 05.08.2021 – 01.12.2021;

Instanța de recurs: 17.03.2022- 04.05.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central, din 14 iulie 2021, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală* Croitor Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 4 (patru) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, adică 35.000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță în fapt, a constatat că, Croitor Valeriu la 27.12.2020, în intervalul de timp 21:00- 22:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile, dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se în fața blocului de locuit situat în XXXXX, sub pretextul de a efectua un apel telefonic, în mod deschis a sustras telefonul mobil de model „OPPO A31”, XXXXX, în care activa cartela SIM cu XXXXX, la prețul de 2199 lei, care aparținea lui Tanachi Ion, după care, cu bunul sustras a plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părții vătămate Tanachi Ion, o pagubă materială considerabilă în valoare totală de 2199 lei.

Acțiunile lui Croitor Valeriu se califică în temeiul art. 187 alin. (2), lit. f) Cod Penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței a declarat apel *avocatul Stratan Igor în interesele inculpatului* prin care a solicitat casarea sentinței cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, în conformitate cu art. 90 Cod penal, pe termen de probă de 1 an, fără aplicarea amenzii.

În motivarea cerințelor sale s-a invocat că, instanța de fond nu și-a motivat soluția în partea pedepsei stabilite inculpatului în condițiile legii, aplicând neîntemeiat față de inculpat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni închisoare, cu aplicarea amenzii în mărime de 700 unități convenționale în prezența unui șir de circumstanțe atenuante: căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, apelul avocatului Stratan Igor în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, s-a notat că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea se califică ca infracțiune *gravă*, nu sunt prezente circumstanțe atenuante, însă s-a reținut agravanta – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, inculpatul a fost atras la răspundere penală (*f.d. 42, 44*), la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se afla, la locul de trai se caracteriza negativ (*f.d. 49*).

În contextul circumstanțelor relevate supra, instanța de apel a respins solicitarea apărării de a stabili inculpatului o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal, deoarece această măsură de pedeapsă nu putea fi aplicată anume reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptelor comise și din personalitatea inculpatului, totodată, o pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de avocatul Stratan Igor potrivit cărora s-au stabilit un șir de circumstanțe atenuante și anume căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, or, aceste circumstanțe au fost reținute și apreciate de către instanța de fond în procesul de individualizare a pedepsei penale, iar aceleași circumstanțe nu pot fi invocate și reținute la stabilirea modalității de executare a pedepsei penale.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective.

Prin urmare, nu au fost stabilite careva circumstanțe pertinente în baza cărora să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar instanța de apel a menținut soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocata Pelevaniuc Alla în interesele inculpatului*, a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivare recurentul a indicat că:

- la individualizarea pedepsei, instanțele de fond și de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de comportamentul acestuia față de desfășurarea procesului penal;

- infracțiunea comisă de Croitor Valeriu face parte din categoria infracțiunilor grave, acest fapt nu poate justifica refuzul instanței de judecată la aplicarea în privința ultimului a prevederilor art. 90 Cod penal;

- argumentul instanțelor de judecată, precum că „... a fost reținută circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.”, este greșită și contravine normelor susmenționate. Or, conform art. 111 alin. (3) Cod penal „stingerea antecedentelor

penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale”;

- Croitor Valeriu a recunoscut vina solicitând examinarea pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, s-a căit sincer, activ a colaborat cu organul de urmărire penală la descoperirea infracțiunii date, partea vătămată nu a înaintat nici o acțiune civilă și nu are pretenții materiale sau morale față de acesta, inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, situația materială este una dificilă, sunt prezente circumstanțe atenuante, lipsesc circumstanțe agravante, antecedente penale stinse, astfel, apărarea consideră că poate fi aplicată pedeapsă mai blândă cu aplicarea art. 90 Cod penal, care este de acord să o execute, fără aplicarea amenzii.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține, că recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde.

În general, instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de la prevederile art. 75 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei, limitele ei în raport cu circumstanțele agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

În speță, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare, iar întru desfășurarea concluziilor sale, instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiului pentru recurs nominalizat.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 4 luni, este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja de a comite pe

viitor alte fapte infracționale.

Faptul că apărarea nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru stabilirea în privința lui Croitor Valeriu a pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Infracțiunea comisă de Croitor Valeriu, prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal se pedepsește cu *închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale*. Din cele menționate, instanța a ținut cont de cerințele atât ale acuzatorului de stat cât și a apărătorului și de impactul infracțiunii asupra societății, și i-a aplicat închisoare pe termen de 3 ani și 4 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 700 unități convenționale, adică 35.000 lei. Schimbarea pedepsei în pedeapsă non privativă, conform solicitării recurentului nu a fost suficient argumentată, iar recursul nu motivează de ce instanța de recurs ar trebui să se implice în schimbarea pedepsei inculpatului.

Mai mult, recurenta nu este de acord cu pedeapsa complementară - amenda, în acest sens Colegiul penal menționează că atunci când legea în termeni exhaustivi prevede că aplicarea pedepsei complementare este/ sau nu este obligatorie, iar instanțele operând cu termenii legali î-i stabilesc inculpatului această pedeapsă în interiorul acestora, nu vede necesitatea de a admite poziția recurente în excluderea ei.

Astfel, pedeapsa aplicată de instanța de fond și menținută de cea de apel, este una echitabilă și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea, săvârșirii de noi infracțiuni cu atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

În conținutul recursului s-a indicat posibilitatea aplicării doar a prevederilor art. 90 Cod penal, pe care Colegiul penal o consideră neîntemeiată, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, menționând clar s că nu se întrunesc cerințele necesare pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. Dezacordul cu instanța de apel privind lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, instanța de apel le-a argumentat fără echivoc.

Criticile formulate de recurentă sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că,

în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție, (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din recursul înaintat de avocata Pelevaniuc Alla nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe CROITOR Valeriu XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 iunie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN